

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XII. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XII. DIE FEBRVARII.

P. ALPHONSVS
NUNIVS BARRETUS.Lustratus
12. Feb. 1581.

Melchioris, & Ioannis Barretorum iunior natus germanus, ut cum iisdem germanitatem religionis iniret, è Matris eius consiliorum in conscientia complexu clam Conimbricam fuga elapsus est ad tyrocinium. Inter eius decora fuit illud specimen se vincendi, quod Magistri, ut opinor, assensu, ad Conimbricense forum lugubri veste atratus, nudipes prodierit, ad infamem columnam, illique (cingulo tenus à capite nudatum aiunt nonnulli) alligatus, quantum laterum, & vocis contentione potuit à IESV columnæ infami alligato misericordiam pro peccatore populo postularit, turbam ad spectaculum horridum confluentem. Infimæ quoque plebis, quæ ex Gallecia ad operas, & ad onera baiulanda istuc affluebat miseris, ut altâ inficitia nocte cæcis luminis aliquid adferret, impetratâ ad id potestate, simili illis cultu instructus, inter illos familiariter egit quasi vnus è numero; eosque suavi quâ dictione, quâ exemplo eruditos atque mollitos in admirationem, & ad frequentanda Sacramenta pertraxit Sacerdoti deinde cuidam se famulum addixit, ut eum à flagitioso vitæ obscenæ sacrilegio auelleret. Rogauit, monuit, sed non nisi, risum & deinde indignationem retulit. Quare inde adeam, quæ Sacerdoti illi scelerum socia erat, abiit, eamque ad vitam vniuersam non solum expiandam, verum etiam insigni castimonie documento deinceps emendandam adduxit. Eborensi deinde Collegio præfuit, mox Grammati-

cæ per annum ferè addictus, ac Vlyssiponæ demum Rector, vbi non nisi 27. annos natus vitam insigni erga res diuinas flagrantia, permagnâ modestiâ & charitate laudatam, cum æterna, ut spes optima est, commutauit.

P. CHRISTOPHORVS
RODRIGVEZ.

Hunc literæ Neapolitanæ vocant virum patientiâ suique despicentiâ admirabilem; cui cum alia multa, tum obitus dies præsignificatus dininitus est. Fuit hic vir magnis itineribus laboribusque pro fide Christi susceptis celebris; Cayrum & Alexandriam adiit, à Pio V. Pontifice ad magna queque adhibitus. Vilis illi de cingulo B. V. corona pendeat, vestis semper paupertatis magnæ index: cilicio quotidie coopertus, flagris ferreis in se dirum in modum animaduerteat, quotidie peccata, & sæpius quandoque confessus. Præuincie cum præfesset, Collegia pedes, & suæ sarcinulæ baiulus, nec alio viatico, quam voluntariâ mendicitate instructus concursabat. Dicebant ij quibus præerat, illius aspectu ipso perturbatos animos tranquillari. Humilitatem viri, quâ se infimo loco natum aiebat, non sine lacrymis admiratus, cum complexus est Euerardus Præpositus Generalis. In nauali Ioannis Austriaci expeditione, sæpius se per tres ipsas horas cecidit vsque ad sanguinem, & crucifixum inter globos volantes Christiano militi ostendatit. Plura de hoc in vitis illustribus in annum 1581.

Iust. Neapoli. 12. Feb. 1581. Mors præuisa.

Mortif.

Confess. Quond.

Humilitas

Mortific.

P. FRANCISCVS
PEREZ.

Lofitanus
Nagap. tan,
Ind Orient.
21. Feb. 1. 83.
ætat. 70.

Vexillum
IESV.

Pax.

Radix enata
sub capite.

Corona
B. V.

IN Bisnagensi regno rex bellum medidabatur in quendam è Malabari- bus Regulis, qui non plures quàm mille milites numerabat. Huic, Ethnico licèt, opem apud Deum, Franciscus vexillum misit Sanctissimo Iesu nomine insignitum, idque vt suis præferri iuberet, atque hoc nomen inuocaret iussit. Fecit Regulus imperata; & bis pugnavit cum suis mille contra sex hostium millia, bis victoriam retulit Iesu nomine ab his mille publicè inuocato. Vexillum illud Iesu etiam à successoribus in facti memoriam honorificè conseruatum. Vir fuit planè pacificatorix suauitatis, mirà inter sibi inuicem infensos flexanimis eloquentiæ felicitate. Rexit nostra ferè omnia domicilia in India. Fidus S. Xauerij & veteranus socius, eidemque dilectus magno animarum zelo. Sed, vt sic dicamus, humilitas eius super omnia opera eius; cui soli se sanctè inuidere dicebat S. Xauerius. Capilli, & vngues illi abscissi, & alia ad venerationem. Factus videtur in pace locus eius. Nam eo loco, vbi sepultus est aiunt pacem ortam incolæ, neque se amplius ab hoste infestari, & à multis alijs calamitatibus esse immunes. Aperto illius sepulchro vt auferretur, obstupère, qui aderant. Sub eius capite enata tenera quædam radix reper- ta est, quæ per omne Francisci corpus porrecta ad calcem vsque perueniens, totum sceletum, ossa omnia illigauit. Pro eius coronâ, quâ ille B. V. opem ardentè implorate consueuerat, & cui fortè obtigerat, quidam elegantis pi- cturæ tabulam, & nonaginta aureos promisit. Ethnici non minus; quàm Christiani morti eius illacrymati sunt;

aiebantque si suos inter obiisset Fran- ciscus, cum in deorum numerum re- ferendum fuisse. æde quoque illi ex- tructâ.

M. IACOBVS
MLOCZKI.

HiC vix peracto in Societate octo Hannorum spatio, dum iuuentu- tem in scholis bonis literis & pietate optimâ erudiret, decerptus est. Hunc Annuæ ab admirabili se ad modera- tionem in omnibus componendi, ac lectionem sacram per omnem vitam, at in morbo maximè, etiam inter pun- cturas acerbissimas, attentè audiendi, atque adedè ab aliarum Religioso Ma- gistro dignarum virtutum studio ita laudant, vt mores, & nomen Angeli occuparit. At B. Virginem præcipuâ veneratione prosequatur. Quoti- diana illi munuscula, pro felici vitæ fine dedit constanter, quotidie offi- cium & rosarium, quotidiani & mune- ralis pensî instar. Neque parcam ex- pertus liberalissimam Virginem Ma- trem, decimo ferè ante vltimum die, qui à Sacris luminibus Beatissimæ DEIPARÆ purificatæ illustris, & sacer erat. Patri cuidam è templo reduci, vt narrant Annuæ, cum de Bma. Virgine colloquerentur; Reuera, inquit M. Ia- cobus, hic mecum duabus alijs comi- tata Virgin. Fulgenti admodum formâ & decore fuit, significans me breui hinc ad cælestem Societatem migratu- rû: modicum adhuc ferendum. Et biduo ante mortem, valetudinis suæ ministro fratri: Magnos aiebat, hîc habemus hospites, exhilarante me præsentia suâ Beatissimâ Virgine. Addidit, se in cu- biculi medio currum gloriæ Beatissi- mæ Matris intueri, quo illa animas in cælum auhere soleat. In agone ocu- los in Crucifixum; digitum, in abdu- cturam

Lithuanus
Rigæ. 12.
Feb. 1611.

Lesio sacra.

B. V.

Mort.

Medicum
adhuc fer-
endum.

Curru gloria
B. V. pro-
mouenti.

Eturam se DEIPARAM intendit, & felici morte cursum illum conscendit, caelo, ut speramus, inuectus.

P. NICOLAUS
GALLETVS.

Siculus Pa-
normi 12.
Feb. 1696.
Vocatio.

ES. Cataldi Marchione Societatis IESV tyro anno 1645. 5. Octob. mox ab exacto tyrocinio tria vora professus Postea Sacerdos Theologiae curriculo Romae confecto Duo in illo emnere visa supra communem morem: vnde illi laus & admiratio à domesticis extrarijsque haud vulgaris. Alterum erat patientiae ifirma semper constantia in valetudine afflicta, quae illi vberem huius virtutis mellsem offerebat: alterum quod in ipso aditae Societatis vestibulo excelssitate quadam animi se suis titulis & fortunis

omnino exerere promptus voluerit, nihil procrastinata eâ, quam dicimus, renunciatione. Potior illi fuit omni titulorum opulentiaeque splendore humilitas virtus Christi.

P. IOANNES
E S A L C E D O.

Regiae familiae confessarius cum Reslet, illâ cautè, ceu *specioso exilio*, vt aiebat, est vsus. Fuit quam inuitus, tam bonus Reçtor, bene de Collegio, temploque meritis. Ante matutinam orationem quotidie, etiam in senectâ extremâ, se flagris accipiebat acerrimè. Inde illi ardens oratio: cui vesperi horam integram addebat. Mortuo, celebritate publicâ tertio parentatum.

Hispanus
Bilbai. 12.
Feb. 1695.
21a 87.
Soc 67.

Manè.
Mortif.

Oratio.

XIII. DIE FEBRVARII.

P. ALPHONSVS
SALMERON.

Hispanus
Neapoli 13.
Feb. 1585.
21a. 70.

Decem primis Societatis primipilis vnus, anno 1547. à Paulo III. Pont. cum Paschasso in Hiberniam missus cum Nuncij Apostolici potestate. Concilio Tridentino vnâ cum Iacobo Laynez interfuit Tridenti, Bononiae, iterum Tridenti. Ingolstadij sacras literas docuit. Primus Neapolitanae Prouinciae autor & Prouincialis. Vbi cum pro domicilio nostro fundamenta iacerentur, ipse baiuli subibat officium, per dies aliquot humeros cophino portando supponens; Lutheri errores ibidem clam gliscentes in quodam, qui eius zizania seminabat, initio statim compressit; diuina etiam Scripturâ postmeridianis horis

doctè ac germanè explicatâ. A Paulo IV. in Belgium, & Poloniam missus, Romae postea pro Layne in Galliam misso Vicarius Societati praefuit, mox Tridentum tertio destinatus ad Concilium à Summo Pontifice. Demum Neapoli habitauit, nisi quod ad Generalem Societatis coetum Romam venerit Praepositis Generalibus suggerendis B. Borgiae, Mercuriano, & Claudio, & Pio V. iubente in verno ieiunio, coram eodem conciones Romae habuerit. Neapolim redux totum se ad scribendum contulit vsq; ad fractas vires: tunc enim libros clausit, vt se pararet morti, quam optabat, cum diceret, quod melior sit misericordia Domini super vitas. Viaticum accepturus, expectate, inquit, Venis, Deus! Cum extremo oleo vngeretur, quando octauus esset à B. Agathae festo

Mort.

sto